ATLETISM

Văzute la Cluj...

● Opinăm pentru reconsiderarea treningului! ● Debutul lui Mustață ● Regulamentul nu e totul...

● Ce părere ați avea, oricare dintre dv, dacă intr-o bună zi ați vedea plimbindu-se pe bulevard un cîntăreț de la Operă îmbrăcat să zicem, în costumul lui Radames sau in cel al Bărbierului din Sevilla : ori dacă ați sta la o coadă la „Pepsi" alături de un medic chirurg care nu s-a dezechipat de halatul său de operații ?

Sintem convinși că n-ați avea de loc o părere prea bună și, cu siguranță, poate că i-ați înțelege pe copiii care s-ar ține scai după ei ! Din fericire asemenea scene n-o să vedeți niciodată pe stradă, decit eventual, la un carnaval.

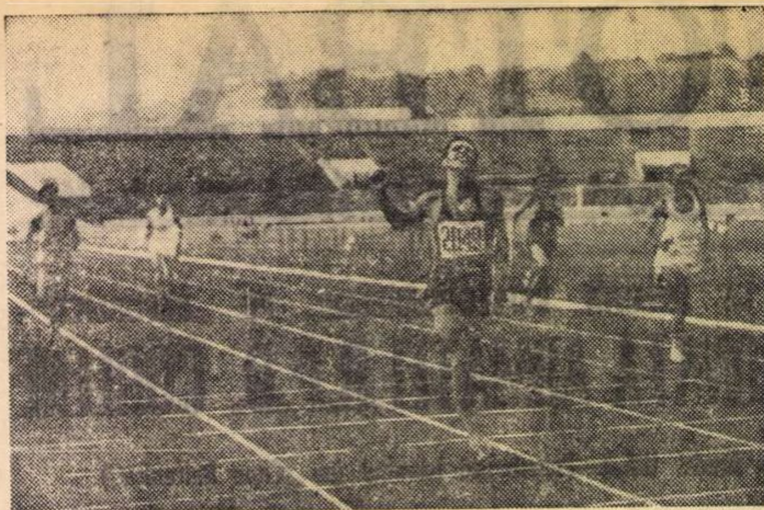
Și totuși, există un asemenea echipament la fel de „profesional" precum este costumul de scenă pentru un artist, halatul pentru un medic, combinezonul pentru un aviator, care este purtat toată ziua, cu și fără rost. Este vorba de TRENINGUL sportivilor. Acesta poate fi asemuit cu fiecare dintre echipamentele profesionale enunțate mai sus, cu atitea și atitea alte îmbrăcăminți specifice diferitelor activități. Treningul a pătruns cu ușurință în aspectul cotidian al străzilor și al diferitelor localuri publice, fără ca astăzi cineva să mai intoarcă capul după un purtător al său. Dacă pietonii n-o mai fac, aceasta nu înseamnă de loc că treningul a fost admis de societate ca o cotidiană uniformă oarecare. Ba, dimpotrivă !...

Treningul a fost creat inițial ca o uniformă specifică stadionului, sportului. De aceea el trebuie purtat numai pe stadion și nu în afara lui. Există însă destui tineri care purtind un trening cu însemnele unui club sau altul țin, cu tot dinadinsul, să-l îmbrace și pe stradă, că de, să-i știe lumea că sînt „sportivi". Nu știu însă să fi văzut vreodată un sportiv adevărat, de la noi sau din alte părți, care să-și fi făcut din trening o... carte de vizită ! Și mai e ceva : acești tineri în trening, în loc să meargă pe stradă potoliți, fac fel de fel de năzbitii, vorbesc cu voce tare, rîd zgomotos, numai și numai să atragă atenția asupră-le. Și, zău, că nu știm de ce !

Am văzut, recent, la campionatele de atletism ale juniorilor, mulți asemenea tineri îmbrăcați în treninguri murdare, unele rupte. De la stadion — blocind trotuarele — direct la... restaurant ! Vă rugăm să ne credeți, spectacolul era penibil, mai ales atunci cînd — din cauza căldurii — respectivii și-au scos bluzele treningurilor și au rămas în maiouri... Așa ceva trebuie categoric oprit !

Nicolae Mustață în timpul maratonului de la Cluj. Cu rezultatul de 2.24:16,8 a stabilit un nou record cu peste trei minute superior celui precedent al lui Constantin Grecescu (2.27:43,4—1963).

În primul rînd antrenorii sînt cei care trebuie să ajute la reconsiderarea... treningului !

Dumitru Tit (18 ani) din Cîmpulung Muscel a fost marea revelație a campionatelor juniorilor mari de la Cluj. El a cîștigat detașat cursa de 400 m plat (în fotografie) cu 49,0 s, timp mai bun cu 3 s decît cel de anul trecut. Participînd și la 800 m Tit a terminat pe locul II cu un promițător 1:52,7.

● Am urmărit săptămîna trecută la Cluj una dintre cele mai reușite curse de maraton desfășurate în țara noastră. Din cei 24 de alergători care au luat startul doar unul (Ion Veliciu) n-a reușit să parcurgă întreg traseul ; 19 dintre ei au obținut rezultate sub 3 ore iar cîștigătorul (Nicolae Mustață) a încheiat cursa cu un nou record republican.

— *Mi-a fost teamă de debutul meu pe distanța maratonului*, ne-a declarat după cursă atletul dinamovist Mustață. *Dar cum n-aveam prea multe alternative de ales am pornit intr-un tempou moderat, accelerind pe măsură ce-mi dădeam seama că nu există în mod real nici un obstacol imposibil de trecut. La kilometrul 16 l-am ajuns pe colegul meu D-tru Buiuc și apoi, pînă la sosire, am alergat de unul singur. Am convingerea că, folosind experiența acestei prime curse, la viitorul start, poate la Balcaniadă, să fiu în stare să obțin un rezultat și mai bun. Sînt desigur bucuros și de victorie și de recordul obținut dar, vedeți dv, astăzi cu 2.24:00,0 nu te mai poți socoti... maratonist ! Pentru aceasta iți trebuie un rezultat cel puțin cu 4—5 minute mai bun. Și eu sper să-l obțin !*

Antrenorul dinamoviștilor, Mihai Tintorescu, era mulțumit de comportarea elevilor săi, de victoria lui Mustață și de cea a echipei sale. La aceasta, o contribuție prețioasă a adus-o și tinărul Stelian Chirițoiu, un fost boxer, care la primul său maraton a obținut timpul de 2.45:09,4 cu care s-a clasat pe locul 10. În schimb, antrenorul constănțean C. Craia nu-și putea ascunde necazul. *„Echipa Farului emitea justificate pretenții la un loc fruntaș* (Ceapă s-a clasat al 7-lea și Lazăr al 11-lea) *dar prin abandonul lui Veliciu am fost scoși din clasament !*

Cursa de 50 km marș a luat sfîrșit cu victoria puțin scontată a lui Ioan Găsitu (Steaua) cu 4.38:32,0. Succesul său este meritat, mai ales pentru că a știut să-și drămuiască mai bine eforturile (2.20:00,0 la jumătatea cursei) decit au făcut-o alții, în special Ilie Vasile (2.18:15,0 la 25 km și 4.50:01,8 final). Bine a evoluat și tînărul său coleg de club Nicolae Rînceanu (locul III la prima sa cursă pe 50 km). În schimb, favoritul întrecerii, Leonida Caraiosifoglu, a fost nevoit să abandoneze cu mai puțin de 4 km înaintea sosirii. Caraiosifoglu este un mărșăluitor cu reale posibilități dar, cu cîteva luni în urmă a fost operat de menisc. De aceea, credem că folosirea lui acum intr-o cursă atit de dură a fost inoportună. Ar fi păcat ca acest autentic talent să se resimtă serios după eforturile făcute la Cluj !

● Dintre materialele de concurs prăjina este considerată ca „proprietate personală" și regulamentul concursurilor nu obligă pe nimeni să o împrumute, să o dea spre folosință și altor atleți, așa cum este cazul, să zicem, cu sulița, cu discul, cu ciocanul etc. În această privință regulamentul e clar și n-avem nimic a obiecta. Numai că regulamentul e regulament, iar cei puși să-l respecte sînt oameni...

La Cluj, ploieșteanul *Mircea Voinea*, recentul campion al juniorilor mici (3,70 m), a avut neșansa să i se rupă prăjina după ce trecuse 3,00 m. Dar nici unul dintre ceilalți 22 de concurenți nu s-a oferit să-i împrumute o prăjină și Voinea a fost nevoit să-și încheie întrecerea ! Față de o asemenea situație comentariile devin inutile !..

ROMEO VILARA

HANDBAL

Ce noutăți ne-a adus perioada de transferări

Cu puțin timp în urmă s-a încheiat perioada de transferări la handbal. Ca și în alți ani, intervalul de timp în care diferiți jucători și jucătoare de handbal și-au schimbat sau au intenționat să-și schimbe echipa a fost așteptat cu interes. În prezent, amatorii de handbal vor, firește, să știe ce este nou în această privință și, mai ales, cum se va prezenta, în noul sezon, raportul de forțe între echipele fruntașe.

Pentru acest motiv am frunzărit dosarul existent la federație și am extras cele mai importante schimbări survenite în efectivul formațiilor noastre mai cunoscute. Înainte însă de a satisface curiozitatea amatorilor de handbal, considerăm foarte util să subliniem faptul că, spre deosebire de alți ani, acum numărul actelor de transfer este mai mic, ceea ce ne îndreptățește să credem că echipele noastre fruntașe au început să-și îndrepte privirile, în special, spre cadrele proprii de juniori și junioare.

Și acum noutățile. Să începem cu echipa masculină STEAUA, campioană a țării, în cadrul căreia vor activa în viitor doar doi jucători noi : **Ștefan Manta** de la Voința București și **Victor Gruia** de la Știința Petroșeni. **Dinamoviștii bucureșteni** au prezentat la federație o listă destul de mare de jucători tineri. Cităm o parte dintre ei : **Sorin Vijdea** și **I. Feher**, ambii de la Știința Petroșeni, **M. Badea** (Dinamo Bacău) și alți handbaliști de la diferite echipe de juniori. Cererile respective nu sînt însă rezolvate, așa incit cu privire la noul efectiv nu sînt, deocamdată, lucruri certe. DINAMO BACĂU va beneficia, probabil, în viitor, de aportul lui **Cr. Gheorghevici** (Inst. Pedagogic Bacău), **P. Avramescu** (Rafinăria Teleajen) și **M. Costache I** (Dinamo București).

Noutăți mai multe se anunță din tabăra echipei UNIVERSITATEA BUCUREȘTI. În formația masculină vor evolua în sezonul ce va începe în curind portarul **Șt. Orban** (Șc. sportivă Odorhei), **Fr. Cosma** (I.C.F.), **A. Buțan** (Politehnica), **M. Bratiloveanu** (Steaua), iar în cea feminină, printre alte multe tinere handbaliste, la Universitatea va juca și **Simona Arghir** (Liceul nr. 4 Timișoara). Proaspăt promovată în prima categorie, echipa feminină CONSTRUCTORUL TIMIȘOARA va număra în lotul său viitor și pe handbalistele **Florica Ciosescu** și **Angela Nițu**, ambele de la Universitatea Timișoara, precum și pe **Doina Zeriu** (Liceul nr. 4 Timișoara). Dintre celelalte formații timișorene, POLITEHNICA a preluat o serie de tineri handbaliști din regiune și din oraș (**B. Wild**, **T. Pintea**, **E. Fendler**), iar Universitatea a legitimat doar două jucătoare : **Elena Postelnicu** (Liceul nr. 2 Brașov) și **Georgeta Bratie** (Liceul nr. 4 Timișoara).

Firește că numărul transferărilor este mult mai mare. Noi ne-am oprit însă numai la noutățile referitoare la echipele fruntașe, care sperăm că în sezonul viitor se vor prezenta mai bine pregătite, furnizînd partide de un nivel valoric superior anilor trecuți.

Curs de antrenori de rugbi cu participarea unui specialist francez

În orașul Victoria **a fost organizat, între** 31 **iulie și** 5 **august, un curs de perfecționare pentru antrenorii de rugbi. La acest curs la care au participat antrenori ai echipelor de categorie A și B și juniori a fost prezent și prof.** René Deleplace **de la F.S.G.T.**

Cursul a fost deschis de prof. Alexandru Teofilovici, **antrenor federal.**

În cadrul lecțiilor teoretice și practice au fost dezbătute probleme privind principiile fundamentale ale jocului modern precum și o serie de metode de utilizare cit mai eficace a balonului.

Prof. Deleplace va mai lua parte la o serie de prelegeri ce vor avea loc în București la sfîrșitul acestei luni.

TENIS DE MASA

Școala să fie principala pepinieră!

Recent, biroul federației române de tenis de masă a trimis ziarului un amplu răspuns pe marginea articolului „CIT VA MAI DURA DILETANTISMUL ÎN CONDUCEREA TENISULUI NOSTRU DE MASA ?", din care reproducem :

În perioada 1950—1958, în România, pe lîngă unele talente, au existat, comparativ cu alte țări, condiții mult mai bune pentru dezvoltarea tenisului de masă, ceea ce a făcut posibilă obținerea performanțelor superioare cunoscute. Pentru realizarea, în continuare, a unor performanțe la același nivel, în urma unor măsuri organizatorice luate în 1958 cit și datorită unor greutăți ivite în asigurarea bazei materiale, am concentrat sportivii fruntași intr-un număr limitat de secții de performanță (Cluj, București și apoi Arad). Concentrarea efectuată, echivalentă cu o pregătire în „seră" a jucătorilor, ne-a permis să obținem imediat unele performanțe superioare, și a creat un decalaj valoric între actualele vîrfuri și restul jucătorilor, întîrziind formarea rezervelor necesare primenirii loturilor.

În acest timp, în alte țări (Japonia, R. P. Chineză, Suedia, U.R.S.S., R.F.G.) s-a dezvoltat o puternică activitate de masă, susținută îndeosebi de școli și universități, dar și de un număr apreciabil de cluburi al căror aport nu a întîrziat să-și arate roadele.

La noi, și în trecut și în prezent, cu foarte mici excepții, organele locale ale mișcării sportive, considerau problema creșterii valorii tenisului de masă ca fiind exclusiv de competența federației de specialitate, iar sprijinul pe care il acordă pe această linie se situează la un nivel mult mai inferior celui de care este nevoie pentru a se putea ține pasul cu dezvoltarea pe care acest sport a luat-o pe plan internațional.

Pentru lichidarea rămînerii în urmă în ceea ce privește activitatea de masă F.R.T.M., a început, de acum trei ani, să organizeze diferite centre de copii (s-au înființat pînă în prezent 20 asemenea centre cu un total de 400 copii). De menționat că această acțiune a fost inițiată intr-o perioadă cînd în 12 regiuni ale țării nu dispuneam de nici un cadru calificat în tenis de masă. Scopul acțiunii a fost ca, treptat, centrele de copii să se transforme în secții de performanță, din care să se recruteze viitorii componenți ai loturilor reprezentative. Datorită acestei acțiuni, au fost depistate unele elemente talentate, cu frumoase perspective de dezvoltare, dar care în prezent nu au atins încă nivelul corespunzător cerințelor loturilor reprezentative.

Tot în cadrul acestei acțiuni, în zilele de 5—7 iulie 1967, a avut loc la Tg. Mureș un concurs oficial al centrelor de copii, la care au participat 50 fete și 70 băieți între 9—14 ani.

Sîntem conștienți de faptul că numai prin înființarea centrelor de copii nu vom reuși să atingem scopul pe care ni l-am propus. Determinant pentru lărgirea bazei de masă și creșterea nivelului de joc nu poate fi decit introducerea tenisului de masă în școli. Un prim pas în această direcție s-a făcut în acest an prin organizarea campionatului școlar pentru școlile de 8 ani, campionat care se desfășoară pînă la etapa regională. Trebuie arătat, însă, că baza materială și interesul cadrelor didactice pentru această ramură sportivă sînt încă departe de nivelul cerințelor.

Pentru ca acest început să poată da roade, sînt necesare, în continuare, serioase măsuri. Astfel, cu ajutorul Ministerului Invățămîntului, actualul campionat școlar va trebui extins pînă la etapa finală, va trebui asigurată baza materială tuturor școlilor, prin dotarea acestora cu mese de lemn și mese turnate din beton în curțile școlilor, vor trebui înființate secții de tenis de masă la școlile sportive (în prezent o singură școală sportivă are o astfel de secție). De asemenea, propunem ca tenisul de masă să fie introdus și la I.C.F. O altă măsură ar fi introducerea tenisului de masă, cu sprijinul Consiliului Național al Organizației Pionierilor, în programul de activitate al palatelor de pionieri și — cu sprijinul sfaturilor populare — la căminele culturale (în special la sate). Sînt doar citeva căi care ar putea ajuta la depistarea elementelor talentate.

Atingerea acestor obiective, fără de care tenisul de masă nu se poate dezvolta, este posibilă numai în condițiile în care C.N.E.F.S., prin girul și autoritatea sa, va sprijini acțiunile propuse. Același sprijin este necesar și din partea organelor teritoriale ale mișcării sportive în special a celor din Craiova, Iași, Tg. Mureș, Cugir, Timișoara, Tr. Severin, în organizarea și funcționarea centrelor de copii, centre care în viitorii ani să devină nuclee puternice de performanță, adevărate pepiniere pentru tenisul de masă românesc.

Pentru lichidarea unor lipsuri, parțial arătate și în articolul la care ne referim, cum și pentru realizarea obiectivelor pe care ni le-am propus în vederea obținerii unor rezultate tot mai bune, un rol hotăritor îl are, bineînțeles, și biroul federal cu organele sale — colegiul de antrenori, comisia de competiții, comisiile regionale etc. În acest scop, am așezat în centrul preocupărilor noastre de viitor îmbunătățirea permanentă a stilului de muncă, desăvîrșirea pregătirii tehnice, întărirea disciplinei în procesul instructiv-educativ, sprijinul cel mai eficient pe care-l putem acorda diferiților factori care concură la realizarea țelurilor propuse.

Antrenorii, care au un rol determinant în pregătirea sportivilor, trebuie să fie sprijiniți și îndrumați permanent de către colegiul central de antrenori, precum și de conducerile cluburilor, luîndu-se măsuri eficiente de lichidare a actelor de indisciplină oriunde s-ar manifesta ele.

În ceea ce privește activitatea secretarului general care n-a adus un aport la nivelul funcției pe care o îndeplinește în birou și poartă răspunderea directă pentru unele lipsuri din activitatea federației, considerăm că în viitor va trebui ca el să-și îmbunătățească substanțial munca, să fie exigent și ferm, să desfășoare o activitate mai organizată, să urmărească și să rezolve cu mai multă promptitudine problemele federației.

Cunoscînd rolul pe care-l are presa sportivă în ridicarea nivelului activității desfășurată de federații, așteptăm ca și în viitor ziarul „Sportul popular" să stimuleze succesele și eforturile depuse, să critice lipsurile care mai persistă încă în domeniul activității sportive, să facă loc în coloanele sale unor dezbateri profunde pe problemele vitale ale activității diferitelor ramuri sportive, ceea ce considerăm că va ajuta nemijlocit la dezvoltarea sportului în țara noastră.

N.R. Este, desigur, întrutotul just punctul de vedere exprimat de biroul F.R.T.M., că numai o largă bază de masă, o selecție riguroasă și o instruire calificată a tinerelor talente poate produce revirimentul, atît de mult așteptat, în această ramură sportivă. N-am înțeles, însă, cine a împiedicat pînă acum federația să desfășoare o asemenea muncă? După cum n-am înțeles de ce în prima parte a răspunsului său, în loc să-și analizeze autocritic lipsurile, Biroul F.R.T.M. a ținut să se ocupe de persoana autorului articolului, punîndu-i la îndoială competența și buna credință. Fără îndoială că, cu un asemenea punct de vedere nu putem fi de acord !